

Srbi u Jugoslaviji, prikaz knjige Ljubodraga Dimića

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 9 | Nivo: Fakultet političkih nauka

Љубодраг Димић је професор историје Југославије на Филозофском факултету у Београду. Опус његовог интересовања, а самим тим и научног рада је историја југословенске државе од тренутка настанка 1918. до распада 1991, као и ситуација на Балканском полуострву у том скоро век дугом животу Југославије, политичка дешавања, културна, верска... све што је се тицало живота Југословена, а пре свега Срба тога доба. Књига Срби и Југославија је само једна од многих које су написане као резултат Димићевог бављења овим проблемом.

Оно што сам писац истиче је чињеница да је за разумевање актуелних проблема који су нас задесили потребно добро познавање историјских чињеница, које су заправо довеле до настанка тренутне ситуације. За Димића је више него важно раздвојити лаичко размишљање о положају Срба у Југославији, као и став да о томе свако све зна. Тачно разумевање минулих догађаја је кључ за разумевање наше савремености. А до таквог се разумевања може доћи једино рационалним преиспитивањем прошлости. Димић даје огромну важност српском питању у оквиру европске историје, од XIX века до данас. Он сматра да је то период „препун историјских догађаја, светских и грађанских ратова, окупација, револуција, формирања и губљења државе, геноцида, егзодуса, пражњења етничког простора, демографско тањење нације, покушај хватања цивилизацијског корака са светом, економских успона и падова, урбанизације, недовршених процеса...“. Вероватно мало пренаглашено, аутор жели да покрије све сфере дешавања које су на било који начин утицале на некадашњу државу.

Као пресудну годину Љубодраг Димић узима 1918. годину. Односно годину настанка Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, касније названу Краљевина Југославија. Аутор напомиње да ово уједињење није случајност, већ резултат дугорајних историјских развоја. Стога је такође битно разумети историјску позадину Европе и пре круцијалне 1918. године. Српски народ је живео у оквиру три области- Отоманског и Хабзбуршког царства, као и у Србији у Црној Гори. Ова просторна удаљеност доста је утицала на разједињење српстав, јер Срби су били под утицајем католичанства, ислама, аустријске, мађарске и турске управе. Једини ослонац им је била царска Русија. Иако би многи ово стање Србије схватили како непожељно, аутор сматра да Србија ипак у повољнијем положају у односу на остале јужнословенске народе, што је чини покретачем уједињења. Уједињења које би требало да се заснује на етничком и језичком ентитету. Битни догађаји који су претходили уједињењу су анексија Босне и Херцеговине, независност Бугарске, Балкански ратови, независност Албаније, Први светски рат. Са завршетком Првог светског рата све је мање било оних који су истицали штетност југословенста, док се пројугословенска политичка, војна, научна елита све више увећавала. Упркос овоме, Димић сматра да су се Хрвати и Словенци ујединили са Србима више из страха од Италијана и Немаца или немира, него из „узајамне љубави“ ова три народа. Такође сматра да је Краљевина запараво „држава помирења“ у којој живе и победници и побеђени, оптерећени остацима аустроугарске пропаганде. Парадокс је што у новонасталој краљевини живе Срби, Хрвати и Словенци који су ратовали на страни Двојне монархије, као и они који су се против исте борили. Српски народ био је затечен уједињењем. Наиме, интелектуалци тога времена су били заговарачи уједињења, а не српски сељак. Ко год да је био идејни носилац идеје уједињења, крајем 1914. године званично је прокламована идеја уједињене краљевине која ће натати четири године касније. И управо је ово незнање и необавештеност међу људима тада оно на чему се заснива комплексност ове теме, на којој Димић инсистира. Посредност доказа који су нама данас доступни, њихова објективност су увек под занком питања.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com